

Ewangelia z poniedziałku: Błogosławieństwa

Ewangelia z poniedziałku 10 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. (...) Wtedy otworzył usta i nauczał ich». Pan Jezus w błogosławieństwach ukazuje nam drogę do szczęścia. Poprzez nie zaprasza nas do zmiany. Jedną z tych zmian które przynoszą bardzo ważne przemiany i prowadzą nas do czynienia dobra na ziemi.

Ewangelia (Mt 5, 1-12)

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył usta i nauczał ich tymi słowami:

«Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladują was i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe o was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami».

Komentarz

Piękne słowa Jezusa o błogosławieństwach otwierają przejmujące kazanie na górze.

Jezus usiadł, w roli nauczyciela, aby uczyć lud Słowa Bożego, które przyniósł nam od Ojca. Zaczyna oznajmiając «błogosławieni ubodzy

w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie».

Należy ciągle zwracać uwagę i zachwycać się tym, że pierwsze słowo, które Pan Jezus do nas kieruje to błogosławieni, czyli szczęśliwi.

Jezus przynosi nam Słowo Boże i mówi nam, że chce, żebyśmy byli szczęśliwi, pełni życia. Uczy nas, że droga prowadząca do Boga jest drogą radości. I własnym Słowem opisuje nam jaka jest droga, którą powinniśmy przejść. Czym mamy żyć, aby znaleźć prawdziwe szczęście.

Czytając błogosławieństwa odkrywamy, że to droga pozornie sprzeczna. Jezus wskazuje nam na drogę do szczęścia tam, gdzie wydawałoby się, że go nie znajdziemy.

Za każdym błogosławieństwem znajduje się droga miłości i krzyża.

Jezus uczy nas, że na tej ziemi miłość i krzyż łączą się. Inaczej mówiąc, jeśli chcemy naprawdę miłować, mamy się utożsamić z Krzyżem.

Jezus nazywa błogosławionymi ubogich w duchu czyli tych którzy ufają Bogu; tych, którzy się smucą czyli tych, którzy umieją przyznać się do grzechów i żałują za nie; cichych czyli tych, którzy umieją znosić z cierpliwością wady innych; łaknących i pragnących sprawiedliwości czyli tych, którzy wzrastają w pragnieniu świętości; miłosiernych czyli tych, którzy przyjmują innych w ich słabości nie osądzając ich; czystego serca czyli tych, którzy pilnują, żeby nic nie zmniejszyło ich zdolności miłowania; wprowadzających pokój czyli tych, którzy starają się o zasiew pokoju i radości; oraz cierpiących prześladowania dla sprawiedliwości czyli tych, którzy żyją w prawdzie bez pójścia na kompromis.

W błogosławieństwach dostrzegamy oblicze Jezusa a także powinniśmy odkryć nasze własne. W życiu chrześcijańskim bardzo pomaga skonfrontowanie siebie z błogosławieństwami. Możemy pytać siebie: Czy jestem ubogi? Czy smucę się? Itd.

Javier Massa // Zdjęcie: Grafner
- Getty Images

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/poniedzialek-10zwykly/>
(05-04-2026)